

LANDSKAPSSTYRELSENS FRAMSTÄLLNING till
Landstinget med förslag till landskapslag
om begränsning av rätten att vid kommunal-
beskattningen avdraga ränta på gäld.

Genom lagen om begränsning av rätten att vid beskattningen avdraga ränta på gäld (FFS 953/74) jämte senare tillkommen ändring (FFS 610/75) har vissa inskränkningar gjorts i rätten att avdraga ränta på gäld samt kurs- och indexförluster såväl vid statsbeskattningen som vid kommunalbeskattningen i riket. Denna lag har tillkommit i syfte att hindra missbruk som man konstaterat ha uppstått på den grund att det varit möjligt att med gäldkapital förvärva skattefria inkomster eller skattefri förmögenhet och samtidigt genom ränteavdraget minska de skatter som annars skulle utgå för de beskattningsbara inkomsterna.

Rikets lag begränsar avdrag för räntor i anslutning till näringsverksamhet sålunda att räntor samt index- och kursförluster, som hänför sig till viss inkomstkälla, får vid kommunalbeskattningen avdragas endast från inkomsterna från samma inkomstkälla samt räntor på intecknad gäld får avdragas med fullt belopp upp till 50.000 mark samt av den överskjutande delen 20 procent.

För övriga skattskyldiga innebär begränsningen att räntor, index- och kursförluster upp till 15.000 mark får avdragas om dessa kostnader hänför sig till lån som upptagits för anskaffning eller grundreparation av stadigvarande bostad. Gäller dessa kostnader lån för andra ändamål får de avdragbara räntorna uppgå till högst 5.000 mark. Ifall lånet upptagit för anskaffning av egendom, som på grund av speciallag är skattefri, är ränte- och andra kostnader för lånet överhuvudtaget ej avdragbara.

För att motverka möjligheterna till missbruk av avdragsrätten för räntor har landskapsstyrelsen ansett det vara befogat att införa någon form av begränsning av denna rätt även vid kommunalbeskattningen. Landskapsstyrelsen föreslår att begränsningen dock icke skulle få samma omfattning som i riket, utan anser att räntor samt index- och kursförluster som hänför sig till näringsverksamhet skulle få avdragas utan andra inskränkningar än att dessa får avdragas endast från den inkomstkälla, till vilken ifrågavarande lån hänför sig. Ifall inkomsterna från ifrågavarande inkomstkälla sålunda ej räcker till ränteavdraget, skulle avdraget ej tillåtas. Det skulle dock vara möjligt att såsom förlustutjämning överföra räntor som icke avdragits såsom avdrag till följande år om det är fråga om samma inkomstkälla. Däremot skulle det icke vara möjligt att, på sätt i 2 § och 4 § 1 mom. landskapslagen om förlustutjämning stadgas, överföra ränteavdraget såsom förlust mellan olika inkomstkällor.

Med beaktande av att byggnadskostnaderna är högre i landskapet än i riket har landskapsstyrelsen ansett det vara motiverat med ett högre räntes-avdrag än i riket i det fall att räntorna hänförs sig till lån som upptagits för anskaffande eller grundreparation av varaktig bostad. Sådana räntekostnader föreslås vara avdragbara upp till 20.000 mark. För övriga lån skulle högsta tillåtna avdragbara räntebeloppet vara detsamma som i riket eller 5.000 mark.

Genom lagen den 23 april 1975 angående ändring av lagen om vissa undantagsstadganden i skattelagarna (FFS 273/75) tillåtes räntesavdrag utan begränsning, ifall räntan hänförs sig till lån som avses i 1 § 1 mom. lagen om bostadsproduktion och till lån med bättre förmånsrätt än dessa enligt 8 § 2 mom. i samma lag. Landskapsstyrelsen anser att räntorna för motsvarande bostadslån på samma sätt skulle vara avdragbara utan inskränkningar vid kommunalbeskattningen i landskapet. Med dessa lån skulle dessutom likställas bostadslån som beviljas i stöd av landskapslagen om disposition av jord (9/59).

Med hänvisning till det anförda förelägges Landstinget till antagande

L a n d s k a p s l a g

om begränsning av rätten att vid kommunalbeskattning avdraga ränta på gäld.

I enlighet med Landstingets beslut stadgas:

1 §.

Med avvikelse från vad annorstädes i skattelagstiftningen är stadgat skall i fråga om avdrag av ränta på gäld samt av index- och kursförluster på gäld vid kommunalbeskattningen stadgandena i denna lag iakttagas.

2 §.

Skattskyldig äger rätt att från sin skattepliktiga inkomst avdraga räntorna samt index- och kursförluster på gäld som hänförs sig till näringsverksamhet, bedrivande av gårdsbruk och annan förvärvsverksamhet, likväl så, att räntor samt index- och kursförluster, som hänförs sig till viss inkomstkälla, får avdragas endast från inkomsterna av sagda inkomstkälla. Skattskyldig eller då fråga är om makar, på vilka tillämpas stadgandena angående makar i lagen om skatt på inkomst och förmögenhet (FFS 1043/74), makar tillsammans äger dessutom rätt att i räntor samt i index- och kursförluster på gäld, som föranletts av anskaffning och grundreparation av egen eller familjens stadigvarande bostad, avdraga sammanlagt högst 20.000 mark samt iräntor och i index- och kursförluster på annan gäld sammanlagt högst 5.000 mark, likväl så, att räntor samt index- och kursförluster på gäld, vilken upptagits för anskaffning av egendom som på

grund av speciallag är skattefri, icke är avdragbar vid beskattningen.

3 §.

Vad i 2 § är stadgat om äkta makar gäller även personer, vilka under skatteåret fortgående har levat under äktenskapsliknande förhållanden i gemensamt hushåll utan att ingå äktenskap och vilka tidigare har varit gifta med varandra eller vilka har haft eller har ett gemensamt barn.

4 §.

Utan hinder av vad i denna lag är stadgat, avdrages räntorna samt index- och kursförluster på bostadsaktiebolags, bostadsandelslags- och i 25 § lagen om bostadsaktiebolag (FFS 30/26) avsett aktiebolags eller annat med dessa jämförligt aktiebolags eller andelslags gäld enligt de stadganden som annars gäller avdrag av dem.

Skattskyldig äger därjämte rätt att utan hinder av stadgandena i denna lag från sina inkomster avdraga räntor på i 1 § 1 mom. landskapslagen om bostadsproduktion (28/68) avsedda lån samt räntor på med bättre förmånsrätt än dessa intecknade, i 8 § 2 mom. i sagda lag nämnda lån ävensom bostadslån som avses i 27 § 1 mom. 3 p. landskapslagen om disposition av jord (9/59).

5 §.

Skattskyldig skall för beskattningen utreda det ändamål, för vilket de såsom gäld upptagna medlen har använts.

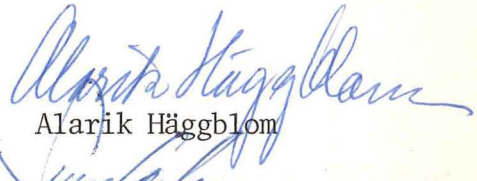
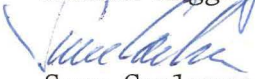
6 §.

Denna lag tillämpas för första gången vid beskattningen av 1977 års inkomster.

Mariehamn, den 24 februari 1976

L a n t r å d

Lagberedningschef

Alarik Häggblom

Sune Carlsson.